

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ ตามหลักสัปบุริธรรม 7 ใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี*

PUBLIC POLICY IMPLEMENTATION OF THE GOVERNMENT POLICY ON COMPULSORY MOTOR INSURANCE BASED ON THE SEVEN PRINCIPLES OF SAPPURISADHAMMA IN SI RACHA DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

เสาวลักษณ์ ตันถาวร¹ และ เกษฎา ผาทอง²

Sawwaluk Tuntavron¹ and Ketsada Phathong²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻²Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding Author's Email: sukittajung7@gmail.com

วันที่รับบทความ : 12 สิงหาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 16 กันยายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 18 กันยายน 2568

Received 12 August 2025; Revised 16 September 2025; Accepted 18 September 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปบุริธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานโดยแจกแบบสอบถามกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ

Citation:

* เสาวลักษณ์ ตันถาวร และ เกษฎา ผาทอง. (2568). การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถ ตามหลักสัปบุริธรรม 7 ใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(6), 340-355.

Sawwaluk Tuntavron and Ketsada Phathong. (2025). Public Policy Implementation Of The Government Policy On Compulsory Motor Insurance Based On The Seven Principles Of Sappurisadhamma In Si Racha District, Chonburi Province. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(6), 340-355.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน และทดสอบสมมติฐาน t-test และ F-test และใช้แบบสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 5 ท่าน โดยวิเคราะห์จัดประเภทของข้อมูล และสรุปเป็นคำบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก พิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอัตรัดัญญูตา และอัตรัดัญญูตา ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติการปฏิบัติการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในแต่ละด้าน ดังนี้ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน การทราบว่า ถ้าได้รับบาดเจ็บไม่ต้องกังวลเรื่องค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น หรือกรณีที่เสียชีวิต ยังได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นสิ่งสำคัญ

คำสำคัญ: หลักสัปปุริสธรรม 7, ประกันภัยรถภาคบังคับ, การดำเนินนโยบายภาครัฐ

Abstract

This research article aims to 1) study the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province 2) To compare the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province. 3) To provide recommendations on the implementation of government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province. This is a mixed-method research by distributing questionnaires to a sample group of 399 people. Data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. Hypotheses were tested using t-tests and F-tests. Interviews were conducted

with five key informants. Data were analyzed, categorized, and summarized in descriptive.

The results of the research found that 1) People have opinions on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of good conduct in Sriracha District, Chonburi Province, including all 7 aspects. It is at a high level when considering each aspect by arranging the average from highest to lowest. It was found that the aspect with the highest average is the aspect of self-gratitude and self-awareness, respectively. 2. The results of the comparison found that people with different levels of education, occupations, and incomes had opinions on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province, overall, there was no difference. 3. Recommendations on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supapurisadhamma in Sriracha District, Chonburi Province. In each aspect as follows: Testing the research hypothesis, people of different genders, opinions on the implementation of the government policy on compulsory car insurance according to the 7 principles of Supurisadhamma in Sri Racha District, Chonburi Province, overall, there is no difference in all 7 aspects. It is important to know that if you are injured, you don't have to worry about basic medical expenses, or that you can still receive compensation in the event of death.

Keywords: Compulsory Motor Insurance, Compensation for Victims in Criminal Cases, Implementation of government policy

บทนำ

การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตาม”หลักสัปปุริสธรรม 7” ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทั้ง ประวัติความเป็นมา แนวคิด และ

หลักการกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม การคำนึงถึงหลักมนุษยชน ในการเยียวยา ผู้ประสบภัยทั้งทางด้านอุบัติเหตุ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้บนท้องถนน ในบทนี้จะนำเสนอสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย คำถามการวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์

จากที่กล่าว ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสถิติอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ซึ่งอุบัติเหตุทางรถยนต์นั้นเป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่นำมาซึ่งความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในจำนวนที่สูงขึ้นทุกวัน แม้จะมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (พ.ศ. 2535) ขึ้นเพื่อเป็นประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับเพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหายให้กับประชาชนเช่นเดียวกับนานาอารยประเทศ แต่ผลจากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังคงมีปัญหาย่อยหลายประการไม่ว่าจะเป็น ปัญหาด้านจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ไม่ครอบคลุมความเสียหายที่แท้จริง, ปัญหาด้านความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่ไม่ครอบคลุมถึงทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และปัญหาด้านการหลบเลี่ยงไม่ทำประกันภัยภาคบังคับนำหลักเกณฑ์การประกันวินาศภัยมาใช้ และมีหลักการเช่นเดียวกับการประกันภัยค้าเงิน ซึ่งรัฐบาลบังคับให้รถทุก ๆ คันต้องทำประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัย เพื่อผู้ประสบภัยจะได้รับความคุ้มครองความเสียหายเบื้องต้น คือการที่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที และได้รับค่าเสียหายอย่างแน่นอน (คชบท พัทธโคภิชฐ์ และ สุธรรม พงศ์สำราญ, 2561)

ซึ่งสาเหตุของปัญหาของการเกิดอุบัติเหตุ และมีสาเหตุมาจากหลายเหตุปัจจัย เช่น ผู้ใช้รถใช้ถนนขาดจิตสำนึกต่อระเบียบวินัย ทางจราจร หรือชอบฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน หรืออุบัติเหตุเกิดขึ้น จึงทำให้ประเทศไทยได้มีการคิดริเริ่มมีประกันภัยรถ ทั้งรถจักรยานยนต์ และรถยนต์ ประเภทต่าง ๆ ซึ่งแรกเริ่มการมีประกันภัยรถของประเทศไทย เริ่มขึ้นเมื่อสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ปี พ.ศ. 2368 หรือสมัยรัชกาลที่ 3

จากการศึกษาพบว่าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยจากรถ โดยการผู้ประสบภัยจากรถต้องสำรองจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่สถานพยาบาลไปก่อนแล้วให้ผู้ประสบภัยจากรถไปเบิกคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัย จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยกรณีที่ถ้าหากผู้ประสบภัยไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาพยาบาล ซึ่งผู้ประสบภัยจากรถบางรายอาจจะไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเรียกร่อนค่าเสียหายเบื้องต้นจึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

มาตรา 25 วรรคแรก “กรณีผู้ประสบภัยจากรถเข้าทำการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม มาตรา 20 มาตรา 23 หรือมาตรา 24 แทนผู้ประสบภัยจากรถ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ ความรับผิด...” และมาตรา 27 “การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ความเสียหายเกิดขึ้น หรือ สิบปีนับแต่วันที่ ความเสียหายเกิดขึ้น

ประเภทรถที่ต้องทำประกันภัยตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้แก่อะไรทุกชนิดทุกประเภทตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์กฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร เป็นรถที่เจ้าของมีไว้ใช้ ไม่ว่ารถดังกล่าวจะเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รถยนต์โดยสาร รถบรรทุก หักรถลากจูง รถพ่วง รถบดถนน เป็นต้น ดังนั้น การที่มีรถบางประเภท กรมการขนส่งทางบกไม่รับจดทะเบียน แต่หากเข้าข่ายว่ารถนั้นเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่นแล้วก็จัดเป็นรถที่ต้องทำประกันภัยตาม พ.ร.บ. ด้วย

นำข้อสรุปจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีนั้น เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อองค์กร และตัวข้าพเจ้า ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในด้านประกันภัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดและทฤษฎี โดยมีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และตั้งคำถามเพื่อการวิจัย ดังนั้นแนวคิดที่นำมาใช้ในการกรอบการวิเคราะห์ มีดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันภัย

รณัทเทพ เจริญประสิทธิ์ (2567) กล่าวว่า การประกันภัยภาคบังคับของประเทศไทย คือการประกันภัยรถยนต์ที่รัฐบังคับ ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของรถ ต้องทำตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัย ให้ความคุ้มครอง และช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้ประสบภัย ที่ได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย หรือชีวิต และได้รับเยียวยาในเบื้องต้น หรือค่าพยาบาลในการรักษาได้ทันที

2. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

วีระพงษ์ เฉลิมจิรรัตน์ (2542) ได้ให้ความหมายการให้บริการ คือ กระบวนการหรือกระบวนการ การส่งมอบบริการจากผู้ให้บริการถึงผู้รับบริการ โดยบริการนั้นเป็นสิ่งที่จับสัมผัส แต่ต้องได้ยากและเป็นสิ่งที่สามารถเสื่อมสูญสลายไปได้ง่าย และเป็นการส่งมอบสู่ผู้รับบริการนั้น ๆ โดยทันทีหรือ และในเวลาเกือบจะทันใดทันใดที่มีการให้บริการนั้น และมุ่งสู่ความเป็น

เลิศด้านการให้บริการ หรือชนะใจลูกค้า ความเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังและตอบสนองลูกค้า ด้วยบริการเป็นเลิศโดยสนองสิ่งที่เหนือกว่าความคาดหวังของลูกค้า รวมถึงความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้ลูกค้าภายในเวลาที่เหมาะสม

นำข้อสรุปจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีนั้น เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อองค์กร และตัวข้าพเจ้า ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในด้านประกันภัย

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสัปปุริสธรรม 7

จ.เปรียญ (2518) ให้ความหมายว่า หลักสัปปุริสธรรม หมายถึง ธรรมของสัตบุรุษ ธรรมของคนดีบุคคลที่มีคุณธรรมประจำใจ โดยยึดเอาหลักสัปปุริสธรรมเป็นหลักในการดำเนินชีวิต บุคคลที่ยึดเอาหลักสัปปุริสธรรม เป็นธรรมประจำใจยังได้ชื่อว่าเป็นผู้ดี เพราะเป็นผู้มีเหตุผลมีผลในการปฏิบัติตนเมื่อรู้จักเหตุผลแล้ว การปฏิบัติตนก็เพียบพร้อมด้วยความดี คือ รู้จักเหตุรู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน รู้จักบุคคล แล้วบุคคลนั้นเป็นคนดี คือ สัตบุรุษในทางพระพุทธศาสนา การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ ในการร่วมแบ่งปันความรู้ต่างๆ จะช่วยให้การจัดการความรู้ “มีชีวิต” อยู่เสมอ การที่พนักงานในองค์กรเป็นผู้ที่มีความสม่ำเสมอจริงใจต่อกัน ถือเป็นนิสัยความรับผิดชอบอย่างหนึ่ง กล่าวคือ ในการทำงานหากงานที่ทำประสบผลสำเร็จ ก็จะไม่แย่งกันเอาความดีความชอบใส่ตัว ว่าฉันเป็นคนทำงานนั้นเอง หรือหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น พนักงานก็จะไม่มีการกล่าวโทษกัน แต่จะช่วยกันแก้ไขปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นบรรยากาศ ของความร่วมมือร่วมใจก็จะเกิดขึ้น พนักงานรู้สึกว่าการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การทำงานของตนเอง และองค์กรดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่อยู่ในพื้นที่ตำบลบ่อวิน ตำบล เขาคันทรง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอศรีราชา จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการตามสูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro

Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % กำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 ซึ่งมีสูตรดังนี้ (ปัญญา คล้ายเดช, 2560)

1.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดชลบุรี มีหน้าที่ในการให้บริการด้านการประกันภัย มีบทบาทเกี่ยวกับด้านประกันภัย จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ในจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน

2.2 แบบสัมภาษณ์ (Indept Interview) มีลักษณะแบบมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open ended Form) เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เชิงปริมาณ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแจงแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่ในการจัดเก็บข้อมูลต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลตาสีห์ และผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ตำบลบ่อวิน

3.2 เชิงคุณภาพ

ผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ เชิงลึก (Im-Dept Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Infomants) และติดต่อประสานงานไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคน เพื่อทำการนัดวัน เวลาสถานที่ ในการสัมภาษณ์ ไว้ล่วงหน้า เมื่อได้รับหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแล้ว จึงได้เริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) วิเคราะห์ข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ และอธิบายโดยแจกแจงผู้ตอบแบบสอบถามตามตาราง

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพื่อที่จะทำความเข้าใจถึงการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จากนั้น นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสังคมศาสตร์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยการจัดระดับช่วงของการหาค่าเฉลี่ย

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในการสื่อสารที่จะทำความเข้าใจถึงการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้าน เพศ โดยใช้การทดสอบสมมติฐาน (t -test) และทดสอบค่าแปรปรวน (One Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe')

4) การประมวลผลข้อเสนอแนะของการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้มีการนำเอาข้อมูลจากการจดบันทึกจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 คน จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 อาชีพ รับจ้าง จำนวน 206 คน คิดเป็น

ร้อยละ 51.63 และมีรายได้ 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.36 ตามลำดับ

2. การดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจำแนกในแต่ละด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก (mean=4.00, S.D.=0.31) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คือด้านอัตตัญญูตา (mean=4.05, S.D.=0.29) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากกว่าทุกด้าน ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง 7 ด้าน

การดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณภาคบังคับ ตามหลักธรรม สัปปุริสธรรม 7	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านธัมมัญญูตา	3.99	0.30	มาก
ด้านอัตตัญญูตา	4.03	0.34	มาก
ด้านอัตตัญญูตา	4.05	0.29	มาก
ด้านมัตตัญญูตา	4.02	0.35	มาก
ด้านกาลัญญูตา	3.93	0.38	มาก
ด้านปริสสัญญูตา	3.99	0.36	มาก
ด้านปุคคลัญญูตา	4.00	0.35	มาก
โดยรวม	4.00	0.31	มาก

3. ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกันโดยรวม พบว่า อาชีพ และรายได้ มีผลสมมติฐานที่ แตกต่างในด้านอัตตัญญูตา ,ด้านปุคคลัญญูตา ในด้านอาชีพ และรายได้ ในด้านกาลัญญูตา แตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติทดสอบ	โดยรวม	ด้าน ธัมมัญญา ตา	ด้าน อรรถัญญา ตา	ด้าน อรรถัญญา ตา	ด้าน มัตตัญญา ตา	ด้าน กาลัญญา ตา	ด้าน ปริสัญญ ตา	ด้าน บุคคลัญ ตา
1.เพศ	t-test	0.353	0.156	0.611	0.096	0.656	0.338	0.906	0.904
2.อายุ	F-test	0.721	0.269	0.199	0.266	0.517	0.979	0.532	0.934
3.การศึกษา	F-test	0.510	0.187	0.504	0.132	0.834	0.410	0.278	0.932
4.อาชีพ	F-test	0.083	0.198	0.014*	0.080	0.094	0.225	0.319	0.037*
5.รายได้	F-test	0.779	0.994	0.848	0.403	0.435	0.017*	0.998	0.411

มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาค บังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เรียงจากความถี่มากที่สุด คือ เราจะทราบว่าถ้าได้รับบาดเจ็บ จากอุบัติเหตุ จาจรถ สามารถรักษาที่ไหนก็ได้ รองลงมาคือความพอใจกับระยะเวลาที่จ่ายค่า สินไหมทดแทน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อเสนอแนะการดำเนินนโยบายภาครัฐด้าน ประกันภัยรณภาคบังคับ ด้านสัปปุริสธรรม ของอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า การ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 5 ท่าน โดยรวมทั้ง 7 ด้าน มีความสอดคล้องไปในทาง เดียวกัน ดังนี้ 1) ด้านธัมมัญญาตา เป็นผู้รู้จักเหตุ นั้น สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ เกิดขึ้น การให้ความรู้ การทำความเข้าใจการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา 2) ด้านอรรถัญญาตา เป็นผู้รู้จักตน การพัฒนาตนเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงานนั้น ต้องเปิดใจรับฟัง ความคิดเห็น รับคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงาน และนำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น 3) ด้านมัตตัญญาตา เป็นผู้รู้จักประมาณอย่างไรผู้บริหารต้องรู้จักประมาณศักยภาพของตนเอง ในการบริหารจัดการ 4) ด้านกาลัญญาตา เป็นผู้รู้จักกาล การบริหารเวลาในการทำงานต้อง จัดลำดับเรื่องที่จะสื่อสารโดยให้ความสำคัญกับเรื่อง เร่งด่วนก่อน เพื่อให้การจัดการเกิดได้ รวดเร็วและเหมาะสม ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การทำงานมีการวางแผนล่วงหน้า ประมาณทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอย่างจำกัด ประมาณศักยภาพ ประมาณวัตถุดิบที่มี 5) ด้านปริสัญญตา เป็นผู้รู้จักบริษัท การเข้าใจบริบทของปัญหาต้องหาสาเหตุแห่งปัญหานั้น สามารถที่จะคิดวิเคราะห์ปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ว่าสิ่งไหนเป็นปัญหาหลัก 6) ด้านบุคคลัญญาตา เป็นผู้รู้จักบุคคลการปฏิบัติงานอาจจะต้องวางตัวให้เหมาะสม ให้ความ

เคารพผู้บังคับบัญชา ต้องอ่อนน้อมต่อผู้อาวุโส และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานจะต้องรู้เขารู้เรา ให้เกียรติต่อผู้อื่น และเอาใจเข้ามาใส่ใจเรา ดังนั้นการปฏิบัติ การบริหารงานของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันภัยภาครัฐนั้น ควรปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยรวมมี 7 ด้าน คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1.ด้านธัมมัญญตา 2.ด้านอัตถัญญตา 3.ด้านอัตตัญญตา 4.ด้านมัตตัญญตา 5.ด้านกาลัญญตา 6.ด้านปริสสัญญตา 7.ด้านปุคคลัญญตา ทุกด้าน จำเป็นต้องนำมาปรับใช้ ซึ่ง ผู้บริหารทุกท่านจะต้องเข้าใจความแตกต่างแห่งบุคคลให้เกียรติต่อผู้อื่น เอาใจเข้ามาใส่ใจเรา และต้องทำการบำรุงรักษาให้บุคคลเหล่านั้นคงอยู่ทำงานกับองค์กรให้นานที่สุด รวมถึงการใช้ยุทธวิธีที่สามารถดึงดูดใจบุคคลเหล่านั้นให้สร้างงานที่มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงตามต้องการ เพื่อเข้ามาทำงาน และเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลนั้น นำความดี ความรู้ ความสามารถที่บุคคลนั้นมีในตัว นำออกมาอุทิศต่อการทำงานในองค์กร ผู้บริหาร จึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นทำงานให้องค์กรได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกบุคคลผู้เป็นคนดี เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หมู่คณะ และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพล พงศธรวิสุทธิ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อความพึงพอใจขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักสัปปุริสธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็งอำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนใน

อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ ส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่แตกต่างกัน คือด้านอาชีพ และด้านรายได้ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อนำมาอภิปรายผล การดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณภาคบังคับนั้น มีความแตกต่างในด้านอาชีพและรายได้ เป็นสำคัญ ซึ่งจะกล่าวได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รับจ้าง มีความเห็นและพึงพอใจต่อการปฏิบัติกับประชาชนในด้านการอำนวยความสะดวกมากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพเกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย เจริญนนท์ (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีการนำหลักสัปปุริส ธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน โดยรวมและทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายภาครัฐ ด้านประกันภัยรณภาคบังคับตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินนโยบายดังนี้ คือ

1. **ด้านธัมมัญญา** ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบ ด้านประกันรณภาคบังคับใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมเพิ่มทักษะการของ เจ้าหน้าที่ที่โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพเรียบร้อย โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการอย่างเต็มความสามารถ

2. **ด้านอัตตัญญา** ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เจ้าหน้าที่ทุกคนควรตรงต่อเวลา ในการปฏิบัติงาน เตรียมความพร้อมเพื่อรอรับการให้บริการ

3. **ด้านอัญญา** ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบ ด้านประกันรณภาคบังคับใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรรักษาระดับนี้ไว้โดยส่งเสริมในการพัฒนา ส่งเสริมให้พนักงานได้รับการศึกษาหาความรู้

4. **ด้านมัตตัญญา** ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ส่งเสริมให้พนักงานเข้าใจ ถึงคำว่าพอประมาณให้มากขึ้น ไม่เพียงแต่การพอประมาณในการใช้จ่ายแต่ต้องหมายรวมถึง การ ประมาณในการดำรงชีวิต รู้จักวางแผนในการทำงาน

5. **กาลัญญา** ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้าน ประกันรณภาคบังคับใน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรรักษาระดับนี้ไว้ และส่งเสริมให้ พนักงานเห็นคุณค่า ของเวลารูจักการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับงานมากขึ้น

6. ด้านมัตตัญญูตา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรถภาคบังคับใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมกิจกรรมให้พนักงานมีส่วนร่วมกับชุมชนให้มากขึ้น

7. ด้านบุคลิกลักษณะ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรถภาคบังคับใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ส่งเสริมและพัฒนา บุคลิกลักษณะให้กับพนักงานโดยจัดโครงการให้มีอบรมบุคลิกลักษณะเพื่อยกระดับตนเอง รักษาและพัฒนาต่อไปให้ถึงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษญา ผาทอง (2566). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปริสธรรม 7 กับรูปแบบภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การปฏิบัติตนตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของเจ้าอาวาสในอำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ 2) รูปแบบภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ผู้นำโดยรวม อยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปริสธรรม 7 กับรูปแบบภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตนหลักสัปปริสธรรม 7 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับสูงและสูงมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การปฏิบัติงานการดำเนินนโยบายภาครัฐด้านประกันภัยรถภาคบังคับตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรถภาคบังคับใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรส่งเสริมเพิ่มทักษะการของเจ้าหน้าที่โดยการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพเรียบร้อย โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการอย่างเต็มความสามารถ เจ้าหน้าที่ทุกคนควรตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการให้บริการ ควรเตรียมความพร้อมก่อนครั้งชั่วโมงในทุก ๆ วันด้วยความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและมีความพรั่งพร้อมในการปฏิบัติงานต่อการให้บริการ ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ อย่างสุดความสามารถที่จะช่วยแก้ไขปัญหาให้ประชาชน ควรรักษาระดับนี้ไว้โดยส่งเสริมในการพัฒนา ส่งเสริมให้พนักงานได้รับการศึกษาหาความรู้ โดยการสัมมนาเพิ่มความชำนาญให้มากขึ้นสร้างความรอบรู้ในการทำงาน มีการจัดกิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม จะได้วางตนได้ ดังนั้น ส่งเสริมให้พนักงานเข้าใจ ถึงคำว่าพอประมาณให้มากขึ้น ไม่เพียงแต่การ

พอประมาณในการใช้จ่ายแต่ต้องหมายรวมถึงการ ประมาณในการดำรงชีวิต รู้จักวางแผนใน การทำงาน และ รักษา และพัฒนาต่อไปให้ถึงที่สุด และจัดให้มีการฝึกอบรมสมาธิในวัน สำคัญทางศาสนาเพื่อ ส่งเสริมให้พนักงานใช้คำพูดในขณะเวลาทำงานให้สุภาพมากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่พนักงานที่รับผิดชอบด้านประกันรถภาคบังคับใน อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ควรรักษา ระดับนี้ไว้ และส่งเสริมให้พนักงานเห็นคุณค่า ของเวลารู้จักการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับงาน มากขึ้น ส่งเสริมให้พนักงานเล็งเห็นถึงความสำคัญของการ ทำงานเสร็จตามกำหนดเวลาและ สร้างแรงจูงให้กับพนักงานให้มากขึ้น และควรส่งเสริมกิจกรรมให้พนักงานมี ส่วนร่วมกับชุมชน ให้มากขึ้น เพื่อจะได้ศึกษาความต้องการของประชาชน พนักงาน ของรัฐที่ต้องเข้ามาดูแล ประชาชนอย่างใกล้ชิดเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน มีการส่งเสริมและพัฒนา บุคลิกภาพให้กับพนักงานโดยจัดโครงการให้มีอบรมบุคลิกภาพเพื่อยกระดับตนเอง รักษาและ พัฒนาต่อไปให้ถึงที่สุด และส่งเสริมให้ผู้นำขององค์กรรู้จักวางแผนในการ ใช้คนให้ถูกกับงาน มีการประชุม ประกาศเกียรติคุณ และมอบเกียรติบัตร ในส่วน **ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่**

- 1) ภาครัฐควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงเหตุและผลของการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ โดยอิงข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ ความเสี่ยงเชิงพื้นที่ และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนใน อำเภอสรีราชา เพื่อลดภาระเกินจำเป็นและสร้างความสมดุลระหว่างผู้บริโภคและบริษัท ประกันภัย
- 2) ภาครัฐควรกำหนดมาตรการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิ ความคุ้มครอง และ กระบวนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ผ่านช่องทางดิจิทัลและการประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่น เช่น ศูนย์บริการประชาชน เทศบาล หรือ อบต. เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องทันเวลา

ข้อเสนอแนะเชิงสังคมและชุมชน ได้แก่

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการ ประกันภัย ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการในวัด โรงเรียน และองค์กรชุมชน โดยใช้หลักสัปปุริส ธรรมเป็นกรอบแนวคิดในการตัดสินใจ
- 2) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายจิตอาสาและองค์กร สาธารณประโยชน์ เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุหรือล่าช้าในการรับ ค่าสินไหมทดแทน

เอกสารอ้างอิง

เกษภา ผาทอง. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรม 7 กับรูปแบบภาวะผู้นำของ เจ้าอาวาสในอำเภอมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. *วารสารสหศาสตร์การพัฒนา สังคม*, 1(3), 1.

- คชบท พัทธโกวิท และ สุธรรม พงศ์สำราญ. (2561). ปัจจัยในการปฏิบัติงานของตัวแทนประกันชีวิตที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตัวแทนประกันชีวิต บริษัท เอ ไอ เอ จำกัด. *Research and Development Institute, Loei Rajabhat University*, 43(44), 36.
- จ.เปรี๊ญ. (2518). *ประเพณีและพิธีมงคลไทย*. กรุงเทพฯ: ธรรมบรรณาการ.
- ธงชัย เจริญนนท์. (ม.ป.ป.). การนำหลักสัปปุริสธรรมไปใช้ในการพัฒนาชุมชน :กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ธนเทพ เจริญประสิทธิ์. (2567). การปรับปรุงกฎหมายประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับของประเทศไทย : ศึกษากรณีปัญหาการเยียวยาผู้เสียหายในคดีอาญาจากอุบัติเหตุทางรถยนต์. *วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 53(1), 138.
- นันทพล พงศธรวิสุทธิ. (2548). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. ใน *การค้นคว้าแบบอิสระ*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัญญา คล้ายเดช. (2560). *ระเบียบวิจัยทางรัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: หจก.ขอนแก่นการพิมพ์.
- วีระพงษ์ เฉลิมจิรรัตน์. (2542). *คุณภาพในงานบริการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ประชาชน.